

Motion till riksdagen 2010/11:So603

av Karin Nilsson (C)

Översyn av regelverket för läkemedelshantering för patienter som ingår i opiatprogrammet enligt SOSFS 2009:27

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförts i motionen om behovet av en översyn av regelverket för läkemedelshantering för patienter som ingår i opiatprogrammet enligt SOSFS 2009:27, för att få en tryggare och säkrare situation för såväl patienter som behandlande personal.

Motivering

Enligt SOSFS får den ansvarige läkaren på beroendemottagningen i en patients hemlandsting besluta om att patientens läkemedel får överlämnas av hälso- och sjukvårdspersonal på en annan sjukvårdsinrättning. Med sjukvårdsinrättning menas då en vårdcentral, och patienten ska komma dit regelbundet. ”Regelbundet” specificeras inte närmare i författningen, och det kan betyda dagligen/veckovis/månadsvis.

Många vårdinrättningar för just drogmissbruk är förlagda till landsbygden, där lugnet och de långa avstånden till större tätorter med privat och offentlig service är en avgörande del av den framgångsrika terapin. Men med avstånd följer också problem. Ingen ansvarsfull vårdinrättning skulle komma på tanken att sätta en drogberoende patient ensam på en buss i fem mil, enkel resa, för att själv gå till en vårdcentral och hämta ut sin läkemedelsdos för en vecka eller månad.

Naturligtvis måste en sjuksköterska göra resan tillsammans med patienten och ta hand om medicinen på vårdcentralen. Men en vårdinrättning med patienter som ingår i opiatprogrammet har oftast flera patienter med läkemedels-

Fel! Okänt namn på

behov och därmed blir denna administration av läkemedel både tidsödande, resurskrävande och framförallt riskfylld.

Det är ett stort ansvar förenat med stor risk att köra flera patienter samtidigt till en vårdcentral för att hämta ut deras läkemedel. Det krävs också flera bilar och därmed fler personal då det är direkt olämpligt och förenat med fara att transportera läkemedlen och de drogberoende patienterna i samma fordon. De personalkrävande transporterna dränerar dessutom vården i övrigt på personal.

Detta sätt att hantera läkemedelstransporterna till en liten vårdinrättning ute på landsbygden skapar dessutom extra otrygghet genom att många berörda, och icke berörda, är medvetna om när och hur de sker.

Jag anser att en vårdinrättning som uppfyller lagstiftningen enligt Socialstyrelsens tillsyn, och som har en medicinskt ansvarig legitimerad sjuksköterska och dessutom en läkare knuten till verksamheten, bör kunna få dispens för att administrera läkemedlen på ett effektivare och säkrare sätt. Om den medicinskt ansvariga sjuksköterskan själv tillåts hämta läkemedlet på närmaste apotek eller vårdcentral minimeras riskerna väsentligt.

Jag vill med denna motion göra regeringen uppmärksam på behovet av en översyn av regelverket för läkemedelshantering för patienter som ingår i opiatprogrammet enligt SOSFS 2009:27, för att få en tryggare och säkrare situation för såväl patienter som behandlande personal.

Stockholm den 27 oktober 2010

Karin Nilsson (C)